

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01QYWY6
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
14021

Č. j. MV- 36423-64/P-2013

Praha 23. prosince 2013
Počet listů: 1
Přílohy: 1/pdf

Adresa

Žádost o poskytnutí informace (podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím - zaslání požadovaných materiálů)

Odboru právnímu Ministerstva vnitra byla doručena Vaše žádost o poskytnutí kopií částí spisového materiálu, v rámci Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a to kopie rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 9. 2010 č.j.: MV-61869-9/KM-2010 (rozhodnutí ze dne 23. 7. 2010 v uvedené věci neexistuje), kopie následné žaloby vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 245/2010, kopie vyjádření Ministerstva vnitra k dané žalobě proti uvedenému rozhodnutí.

V příloze Vámi požadované informace zasíláme.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního

Vyřizuje: JUDr. Hana Trnková
tel. č.: 974 816 755

MVCRP00NQ6WW

MINISTERSTVO VNITRA
poštovní přihrádka 21/KM
170 34 P r a h a 7

Č.j.: MV-61869-*g* /KM-2010

Praha *16.* září 2010
Počet listů: 10

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený, věcně příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů

rozhodlo

ve věci odvolání ~~_____~~, proti rozhodnutí Policie ČR Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování, vydanému dne 23. 7. 2010, pod č.j. OKFK-1669-/ČJ-2010-200235, kterým byla částečně odmítnuta žádost o informace podaná podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) ze dne 3. 5. 2010,

takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů se odvolání zamítá a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 23. 7. 2010 se potvrzuje.

Vypravil dne:

16. 09. 2010

~~_____~~

Odůvodnění

Dne 23. 8. 2010 obdrželo Ministerstvo vnitra odvolání [redacted] bytem [redacted], Kutná Hora, proti rozhodnutí povinného subjektu - Policie ČR Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen „PČR ÚOKFK SKPV“) o částečném odmítnutí žádosti odvolatele o informace, a to ve smyslu § 15 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.

Povinný subjekt – PČR ÚOKFK SKPV obdržel dne 5. 5. 2010 žádost odvolatele o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v níž požadoval:

- 1) Seznámení s kompletním spisovým materiálem o 11 svazcích pod značkou 0635/TS-01/06, předaným povinnému subjektu Celním ředitelstvím Hradec Králové, jak je deklarováno v písemnosti Celního ředitelství Hradec Králové č.j.: 9286/06-0601-35 ze dne 6. 6. 2006, jež je založena v trestním spisu povinného subjektu na čísle listu 1881.
- 2) Specifikaci veškerých osob, s výjimkou příslušníků Policie ČR, které nahlížely do trestního spisu vedeného povinným subjektem v předmětné věci ve stadiích prověřování, přípravného řízení, obžaloby a období po vydání zprošťujícího rozsudku až do okamžiku podání této žádosti v trestné věci osoby odvolatele v případě, ukončeném zprošťujícím rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové zn. 6T 1/2008-4175 ze dne 10. 2. 2009. Informace požaduje v následujícím členění ke každé jedné osobě, jež do předmětného spisu nahlížela:
 - identifikaci osoby, nahlížející do trestního spisu vedeného PČR ÚOKFK SKPV expozitura Hradec Králové (jméno a příjmení),
 - pracovní zařazení resp. zařazení osoby nahlížející do spisu, vedeného PČR ÚOKFK SKPV expozitura Hradec Králové,
 - důvod a právní titul k nahlížení příslušné osoby (s uvedením konkrétního ustanovení konkrétní závazné právní normy, opravňující dotyčného do předmětného trestního spisu, vedeného PČR ÚOKFK SKPV expozitura Hradec Králové, nahlížet),
 - datum nahlížení do spisu.
- 3) Předání kopie spisového přehledu (soupisu veškerých listin, obsažených v předmětném trestním spise) trestního spisu, vedeného PČR ÚOKFK SKPV

expozitura Hradec Králové ve stádiích prověřování, přípravného řízení, obžaloby a období po vydání zprošťujícího rozsudku až do okamžiku podání této žádosti v trestní věci osoby odvolatele v případě, ukončeném zprošťujícím rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové zn. 6T 1/2008-4175 ze dne 10. 2. 2009.

Povinný subjekt žádost v části pod bodem 2) a 3) odložil v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., což sdělil odvolateli dne 10. 5. 2010.

V bodě 1) žádost o informace povinný subjekt odmítl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a vydal dne 18. 5. 2010 pod č.j. OKFK-1669/ČJ-2010-200202 rozhodnutí. Rozhodnutí odůvodnil s odkazem na ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Požadovaný spisový materiál byl po následném vyhodnocení rozdělen na několik samostatných částí, jako celek již neexistuje a tyto části jsou součástí různých spisových materiálů. Poskytnutí těchto spisových materiálů by významně ohrozilo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy, neboť zmiňované materiály jsou i nadále využívány jako důležitý zdroj informací pro odhalování trestné činnosti.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel odvolání ze dne 8. 6. 2010, které bylo doručeno Ministerstvu vnitra dne 17. 6. 2010. Odvolatel v něm namítal, že požadované informace byly poskytnuty s nekonkretizovaným odkazem na § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., tj. z jakých konkrétních příčin bylo toto ustanovení aplikováno, obzvláště v případě, kdy jsou požadovány informace, jež se přímo vztahují k osobě žadatele samotného, a které se vztahují k věci již pravomocně skončené rozsudkem soudu. Povinný subjekt by tak, dle názoru odvolatele, „...mohl svévolně a nepřezkoumatelně odmítat požadované informace, k jejichž poskytnutí je povinen, např. jen proto, aby zakrýval trestněprávní odpovědnost vlastních příslušníků, kdy se tyto příslušníci mohli dopouštět závažné organizované trestné činnosti při deklarovaném plnění úkolů policii svěřených zákony....“.

Odvolací orgán svým rozhodnutím ze dne 25. 6. 2010 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.

Odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu považoval ze nedostatečné a nepřezkoumatelné, neboť z něho nebylo možné dovodit, zda požadované písemnosti je možno jednoznačně, bez dalšího, vyloučit z poskytování informací a povinný subjekt se nevypořádal s ustanovením § 12 zákona č. 106/1999 Sb., který upravuje podmínky omezení poskytnutí informace. Pokud měl povinný subjekt za to, že jsou dány důvody pro odepření poskytnutí informací ve smyslu § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., vyslovil odvolací orgán, že měl v novém rozhodnutí náležitě důvody pro odepření uvést, přesně, konkrétně a přiléhavě je odůvodnit. Z odůvodnění takového rozhodnutí musí být možné zjistit, z jakých skutkových a právních skutečností povinný subjekt vycházel, když rozhodl o odmítnutí poskytnout vyžádané informace. Odůvodnění neposkytnutí informace by se nemělo omezit jen na odkaz na ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., ale mělo by být zcela zřejmé, jaký druh informací se nachází na jednotlivých písemnostech, které nebudou poskytnuty a z jakého konkrétního důvodu.

Povinný subjekt posléze dne 23. 7. 2010 vydal nové rozhodnutí ve věci pod č.j.OKFK-1669-6/ČJ-2010-200235 opět žádost o poskytnutí informace z 3. 5. 2010 v bodě 1) odmítl v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Odůvodnění tohoto rozhodnutí obsahuje již popis písemností, které požaduje odvolatel a které nelze povinným subjektem poskytnout. Náležitě přesně a konkrétně uvedl důvody pro odepření poskytnutí informace. Tyto písemnosti jsou podle povinného subjektu vedeny v tzv. pomocných materiálech trestního spisu, neobsahují důkazy použitelné v trestním řízení, ale jejich obsah má přímou souvislost s postupem orgánů Celní správy ČR v trestním řízení a proto by jejich poskytnutí mohlo ohrozit schopnost činnosti orgánů činných v trestním řízení (Policie ČR i Celní správy ČR), zejména předcházet, odhalovat, vyhledávat a stíhat trestnou činnost s ohledem na taktiku vedeného prověřování a vyšetřování. Stejně tak nelze poskytnout písemnosti státního zástupce, t.j. jejich stejnopisy a korespondence policejního orgánu se státním zástupcem s ohledem na jejich interní charakter ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

Odvolatel podal proti rozhodnutí povinného subjektu z 23. 7. 2010 opět odvolání ze dne 5. 8. 2010, které odvolací orgán obdržel 23. 8. 2010. Odvolatel v něm namítá k aplikaci § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., s tím, že dozorový spis státního

zástupce nelze označit za pracovní pomůcku, resp. vnitřní pokyn či personální předpisy, postavení a činnost státního zastupitelství jsou založeny trestním řádem a zákonem o státních zastupitelstvích. Nelze takto označit požadované informace proto, že tyto jsou vnitřními pokyny či personálními předpisy subjektu, odlišného od povinného subjektu. Postup orgánů činných v trestním řízení, při němž dochází k aplikaci práva vůči osobám, nacházejícím se vně tyto orgány státní moci výkonné, resp. postup, při němž státní moc uplatňuje prostředky, kterými jsou omezována základní práva a svobody dotčených osob, není možné nazývat jakýmsi pracovním postupem či pracovními pomůckami vztahujícími se pouze k interním pokynům či personálním předpisům orgánů činných v trestním řízení. Dále si povinný subjekt sám vytvořil nad rámec zákona pojem a neexistující kategorii „vnitřní pracovní pomůcky“, na základě čehož nesprávně subsumoval právní normu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. extenzivně, kdy v důsledku postupoval vůči odvolateli aplikací této normy protiprávně. Proti smyslu a účelu zákona č. 106/1999 Sb. je i argumentace povinného subjektu, že odvolatel není oprávněn do předmětných materiálů nahlížet v režimu zákona č. 106/1999 Sb. proto, že dotčené materiály nebyly zařazeny do trestních spisů, přístupných mu z titulu § 65 trestního řádu jako osoby zúčastněné na trestním řízení. Odkaz povinného subjektu „na zavedenou judikaturu“ je irelevantní, neboť judikaturu nespecifikuje. Odvolatel namítá, že aplikací § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt vědomě obchází své zákonné povinnosti.

K aplikaci § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. odvolatel namítá, že uvedený postup povinného subjektu v postavení policejního orgánu v jeho vlastní věci umožňuje povinnému subjektu uplatňovat svévoli, resp. zakrývat případnou vlastní protiprávní činnost, resp. protiprávní činnost celních orgánů. Jestliže nyní, v situaci, kdy je jeho trestní věc pravomocně ukončena, a žádné trestní řízení již neprobíhá, povinný subjekt odmítá požadované informace poskytnout, znemožňuje tak legitimní občanskou kontrolu své činnosti, resp. činnosti celních orgánů v postavení policejních orgánů, kterou bylo zasaženo do odvolatelových ústavně zaručených práv a svobod. Aplikace tohoto ustanovení není podle odvolatele na místě. Odvolávat se při odmítnutí požadovaných informací na nutnost zachovat v tajnosti kriminalisticko – taktické postupy nemá oporu v zákoně. Pokud by byla ozbrojeným mocenským složkám státní moci ponechána v principu, volnost určovat, které taktické prvky z jejich činnosti zůstanou utajeny a které nikoliv, znamenalo by to prostor ke svévoli státní moci, směřující do oblasti, vymykajícímu se zákonnému procesu a unikající legitimní

společenské kontrole. Informace o existenci a způsobu užití prostředků (byť i operativních), užívaných při postupech policejních orgánů vůči občanům v souladu se zákonem, jsou, z podstaty věci, obecně přístupné veřejnosti, protože jsou, jak co do jejich druhu, způsobu použití a kritérií, při jejichž splnění teprve mohou být užity, specifikovány v zákonech.

Odvolatel opakovaně zdůrazňuje, že předmětná trestní věc byla v okamžiku podání žádosti pravomocně ukončena, proto není zákonného důvodu k utajování postupů užitých vůči odvolateli policejními orgány při plnění jejich úkolů dle trestního řádu. Naopak může dojít k tomu, že případná protiprávní činnost, spáchaná v trestní věci odvolatele policejními orgány, zůstane, ku prospěchu pachatelů, utajena.

Odvolatel požaduje, aby rozhodnutí č.j. OKFK-1669-6/ČJ-2010-200235 bylo pro nezákonnost zrušeno a aby mu byly informace požadované v bodě 1) žádosti o informace ze dne 3. 5. 2010, zpřístupněny.

Na základě dotčených právních předpisů a všech souvisejících materiálů, které si ve věci od povinného subjektu vyžádal, odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení v němž bylo vydáno, jakož i námitky uváděné v odvolání.

Odvolací orgán konstatuje, že žadatelem požadovaný materiál, tedy 11 svazků předaných Celním ředitelstvím v Hradci Králové povinnému subjektu, povinný subjekt po převzetí zpracoval a rozdělil jej. Část materiálů zařadil do dvou trestních spisů vedených ve věci žadatele, ten se s nimi seznámil v průběhu trestního řízení. Ostatní materiály, obsahující zejména úřední záznamy policejního orgánu celní správy, vnitřní korespondenci útvarů celní správy, záznamy a příписы státního zástupce adresované orgánům celní správy, založil do tzv. pomocných spisů, které ve věci sám vedl. Povinnost vést pomocný spisový materiál je policejnímu orgánu uložena interní normou, nikoli obecně závazným předpisem. Ve své původní podobě tedy oněch 11 spisů fyzicky neexistuje. Povinný subjekt na dotaz odvolacího orgánu sdělil, že ohledně žadatele ~~Robert Kraly~~ není vedeno žádné trestní řízení, ve kterém by byly tyto materiály přímo využívány.

Odvolací orgán souhlasí s názorem povinného subjektu o odmítnutí bodu 1) žádosti podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

Toto ustanovení dává povinnému subjektu možnost omezit poskytnutí informace, pokud se informace vztahuje výlučně k jeho vnitřním pokynům.

Část vyžádaných materiálů vznikla jako důsledek činnosti státního zástupce v rámci dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení policejními orgány (Celní správa ČR a Policie ČR). Podle zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), státní zástupce a policejní orgán jsou povinni organizovat svou činnost tak, aby účinně přispívali k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání. Státní zástupce může uložit policejnímu orgánu provedení takových úkonů, které je tento orgán oprávněn provést a jichž je třeba k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele. Dále je oprávněn od policejního orgánu vyžadovat spisy, včetně spisů v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumenty, atd.. Státní zastupitelství je v trestním řízení jediným dozorujícím orgánem. Fakticky se jedná v rámci trestního řízení o vztah nadřízenosti a podřízenosti. Pokyny a instrukce, které v rámci takového vztahu, v konkrétním případě udílí státní zastupitelství policii (a jsou zakládány právě v pomocném spisu) jsou interní podklady, které slouží státnímu zástupci k usměrňování postupu ve vyšetřování a nikoliv důkazy; mají tak charakter vnitřních pokynů ve smyslu § 11 odst. 1 písm.a) zákona č. 106/1999 Sb. (k tomu viz rozhodnutí Ústavního soudu č. 54/05 o odmítnutí ústavní stížnosti).

K námitce odvolatele, že si povinný subjekt sám vytvořil nad rámec zákona pojem a neexistující kategorii „vnitřní pracovní pomůcky“ lze uvést, že povinný subjekt pouze užil jiného slovního spojení místo pojmu „vnitřní pokyny“, což nemá v žádném případě vliv na užití § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. pro odmítnutí poskytnutí informace.

Odvolací orgán vzal v úvahu skutečnost, že tato část požadovaných informací má interní charakter, písemnosti jsou ukládány v pomocném spisu, který není předkládán soudu, nejedná se o důkazy, nemohou sloužit jako důkaz, nemají v žádném směru vliv na rozhodování orgánů činných v trestním řízení ani na rozhodování soudu.

Je pravdou, že trestní řízení, kterého se požadované písemnosti týkají, je již ukončeno, avšak tyto písemnosti jsou obsahem pomocných materiálů, které nejsou součástí trestního spisu, u nichž má povinný subjekt podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.,

možnost uvážit, zda tyto informace poskytne či nikoliv, povinný subjekt omezení práva na informace dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. řádně odůvodnil.

Část vyžádaných materiálů jsou spisy, jejichž vydání povinný subjekt neposkytl s odvoláním na § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. K tomu si odvolací orgán před rozhodnutím vyžádal i stanovisko původce vyžádaných materiálů, Celního ředitelství v Hradci Králové. Z jeho stanoviska vyplývá, že seznámení žadatele s materiály předanými povinnému subjektu – Policii ČR Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality - by mohlo ohrozit schopnost orgánů Celní správy ČR činných v trestním řízení odhalovat, vyhledávat a předcházet trestné činnosti. Spisy předané povinnému subjektu obsahují mimo jiné záznamy o vytěžování zájmových osob, výslechy svědků, vyžádání daňových dokladů, bankovních informací, interní komunikaci s jinými útvary pátrání celní správy. Jejich vydáním by mohla být také ohrožena práva třetích osob.

Povinný subjekt v rozhodnutí popsal, jak požadované materiály vznikly, tj., že je vytvořilo Celní ředitelství Hradec Králové v postavení policejního orgánu při plnění úkolů podle trestního řádu, charakterizoval i obsah písemností. Část písemností (z původně 11 spisů vedených pod č.j. 0635/TS-01/06, předaným povinnému subjektu Celním ředitelstvím Hradec Králové) byla zařazena do trestních spisů vedených proti žadateli o informace. Zbytek založil do pomocného spisu.

Po prostudování spisového materiálu se odvolací orgán ztotožňuje s názorem povinného subjektu, že požadované informace pod bodem 1) žádosti jsou rovněž informace, jejichž zveřejnění by ohrozilo plnění úkolů zejména policejních orgánů Celní správy ČR, ale i Policie ČR, předcházet trestné činnosti, odhalovat, vyhledávat a stíhat trestnou činnost a z toho důvodu je nezbytné omezit právo na informace ve smyslu ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Zákon o svobodném přístupu k informacím již novelou č. 284/2008 Sb. s účinností od 1. ledna 2009 právě v § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., výslovně pamatuje na případy, kdy je třeba omezit právo na poskytnutí informace za účelem zabránění narušení plnění úkolů orgánů činných v trestním řízení. Ohrožení plnění úkolů v případě, že by požadovaná informace byla poskytnuta, je v napadeném rozhodnutí povinného subjektu dostatečně odůvodněno.

Odvolací orgán je toho názoru, že poskytnutí těchto materiálů by umožnilo rekonstruovat přesný postup a taktiku policejních orgánů Policie ČR a Celní správy ČR, umožnilo by efektivně se proti němu bránit a tak výrazně snížit schopnost orgánů činných v trestním řízení odhalovat, prověřovat a vyšetřovat obdobnou trestnou činnost.

Z tohoto důvodu odvolací orgán nemohl ani přihlédnout k námitce odvolatele o ukončení trestní věci.

S ohledem na shora uvedené odvolací orgán konstatuje, že napadené rozhodnutí Policie ČR ÚOKFK SKPV není v rozporu s právními předpisy a je správné. Odvolací orgán proto nepřihlédl k námitkám odvolatele, odvolání zamítl a rozhodnutí jako správné potvrdil.

Odvolací orgán si je vědom překročení lhůty určené pro vydání rozhodnutí dle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., k čemuž došlo nutností si vyžádat potřebné podklady pro rozhodnutí, tímto však nedošlo k poškození práv či právem chráněných zájmů odvolatele.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

16-09-2010
Vypraveno dne

Ing. Jan Souček
ředitel kanceláře ministra vnitra

Za správnost vyhotovení: JUDr. Jaroslav Saveljev
oddělení podání osob a poradní komise ministra
kanceláře ministra vnitra

ROZDĚLOVNÍK

Vážený pan
Robert Kafka
Váňova 429
284 03 Kutná Hora

Policie ČR
Útvar odhalování korupce
a finanční kriminality SKPV
Praha
K č.j.: OKFK-1669-11/ČJ-2010-200235

5

6A

245/2010¹

Městský soud
Hybernská 18
111 21 Praha 1

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE	
pracoviště Hybernská 18, Praha 1	
Došlo dne:	18 -11- 2010
.....krát	příloh
kolky	

V Praze, dne 15.11. 2010

Žalobce:

~~.....~~

Žalovaný:

Ministerstvo vnitra
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

Věc:

Správní žaloba proti rozhodnutí správního orgánu – Ministerstva
vnitra ze dne 16.9. 2010, č.j. MV-61869-9/KM-2010

DVOJMO

Příloha:

- Rozhodnutí žalovaného č.j. MV-61869-9/KM-2010
- Kolky v hodnotě 2.000,- Kč

I.

Žalobce podává správní žalobu proti rozhodnutí správního orgánu – Ministerstva vnitra č.j. MV-61869-9/KM-2010 ze dne 16.9. 2010. Rozhodnutím žalovaného č.j. MV-61869-9/KM-2010 bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně – Policie České republiky, Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen „povinný subjekt“) č.j. OKFK-1669/ČJ-2010-200235 ze dne 23.7. 2010, kterým byla odmítnuta moje písemná žádost o poskytnutí informací, specifikovaných v bodě 1 mého písemného podání ze dne 3.5. 2010. Správní žalobou se domáhám, aby Městský soud v Praze pro nezákonnost zrušil rozhodnutí povinného subjektu č.j. OKFK-1669-6/ČJ-2010-200235 a rozhodnutí žalovaného č.j. MV-61869-9/KM-2010 a aby v souladu s ustanovením § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím (dále jen „ZoSPI“ či „informační zákon“) nařídil povinnému subjektu, aby mi poskytl informace, požadované mnou v bodě 1 písemného podání ze dne 3.5. 2010.

II.

Namítám, že dle mého názoru byla rozhodnutí žalovaného č.j. MV-61869-9/KM-2010 a povinného subjektu č.j. OKFK-1669/ČJ-2010-200235 vydána v přímém rozporu s ust. čl. 2 odst. 2 a čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť v daném případě nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro odmítnutí poskytnout informace, požadované v bodě 1 mého písemného podání ze dne 3.5. 2010. Podmínky pro odmítnutí mé žádosti o předemtné informace s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 6 ZoSPI v daném případě nejsou splněny, vzhledem k charakteru požadovaných informací a vzhledem k okolnostem, za kterých jsem o poskytnutí informací požádal.

III.

K odmítnutí mého požadavku o seznámení s kompletním spisovým materiálem o 11 svazcích pod značkou 0635/TS-01/06, předaným povinnému subjektu Celním ředitelstvím Hradec Králové, jak je deklarováno v písemnosti Celního ředitelství Hradec Králové č.j. 9286/06-0601-35 ze dne 6.6. 2006, žalovaný v rozhodnutí MV-61869-9/KM-2010, shrnuto, uvádí následující.

K ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) ZoSPI :

Část vyžádaných materiálů vznikla jako důsledek činnosti státního zástupce v rámci dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení policejními orgány. Státní zastupitelství je v trestním řízení jediným dozorujícím orgánem, kdy fakticky se v rámci trestního řízení jedná o vztah nadřízenosti a podřízenosti (mezi státním zástupcem a policejním orgánem). Pokyny a instrukce, které v rámci takového vztahu, v konkrétním případě udílí státní zastupitelství policii (a jsou zakládány právě v pomocném spisu) jsou interní podklady, které slouží státnímu zástupci k usměrňování postupu ve vyšetřování a nikoliv důkazy, mají tak charakter vnitřních pokynů ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) ZoSPI (k tomu viz rozhodnutí Ústavního soudu č. 54/05 o odmítnutí ústavní stížnosti – zřejmě myšleno usnesení Ústavního soudu zn. I. ÚS 54/05 ze dne 26.7. 2005). Dle žalovaného termín „vnitřní pracovní pomůcky“ povinný subjekt užil místo pojmu „vnitřní pokyny“, což nemá pro odmítnutí poskytnutí informace vliv. Požadované informace mají interní charakter, písemnosti jsou ukládány v pomocném spisu, který není předkládán soudu, nejedná se o důkazy, nemají vliv na rozhodování orgánů činných v trestním řízení. Požadované informace jsou obsahem pomocných materiálů, které nejsou součástí trestního spisu a povinný subjekt zde má možnost uvážit, zda tyto informace poskytne či nikoliv. Povinný subjekt zde omezení práva na informace ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) ZoSPI řádně zdůvodnil.

K ustanovení § 11 odst. 6 ZoSPI :

Žalovaný si vyžádal stanovisko původce dotčených materiálů – Celního ředitelství v Hradci Králové, z jehož stanoviska vyplývá, že poskytnutí požadovaných informací by mohlo ohrozit schopnost orgánů Celní správy ČR činných v trestním řízení odhalovat, vyhledávat a předcházet trestné činnosti. Spisy předané povinnému subjektu obsahují mimo jiné záznamy o vytěžování zájmových osob, výsledky svědků, vyžádání daňových dokladů, bankovních informací, interní komunikaci s jinými útvary pátrání Celní správy. Jejich vydáním by mohla být také ohrožena práva třetích osob. Odvolací orgán je toho názoru, že poskytnutí těchto materiálů by umožnilo rekonstruovat přesný postup a taktiku policejních orgánů a Policie ČR a Celní správy ČR, umožnilo by efektivně se proti tomu bránit a tak výrazně snížit schopnost orgánů činných v trestním řízení odhalovat, prověřovat, a vyšetřovat obdobnou trestnou činnost.

Rozhodnutí povinného subjektu je dle žalovaného správné a není v rozporu s právními předpisy.

IV.

Dle mého přesvědčení je argumentace, uplatněná žalovaným v předmětné věci právně irelevantní a nepřípadná.

K ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) ZoSPI.

Vzhledem ke skutečnosti, že v daném případě jde o trestní věc, jež byla pravomocně ukončena zprošťujícím rozsudkem, nelze akceptovat odkaz žalovaného na usnesení Ústavního soudu zn. I. ÚS 54/05. Z obsahu tohoto rozhodnutí Ústavního soudu, jež je dostupné na webových stránkách Ústavního soudu, je patrné, že se vztahuje k jiné situaci – odlišné především tím, že v situaci, posuzované Ústavním soudem, probíhal proces (přípravného) trestního řízení a Ústavní soud posuzoval ústavní stížnost v režimu trestního řádu. Taková situace je naprosto odlišná od situace žalobce, který se domáhá poskytnutí informací z působnosti povinného subjektu za stavu, kdy žádné trestní řízení neprobíhá a v režimu informačního zákona. Uplatnění režimu informačního zákona (kontrola státní moci občanskou veřejností – zde kontrola žalobce, vůči němuž úkony povinného subjektu coby orgánu činného v trestním řízení směřovaly) zde má naprosto odlišný smysl než uplatnění režimu dle trestního řádu, které posuzoval Ústavní soud (umožnění řádné obhajoby v rámci uplatnění práva na spravedlivý proces v probíhajícím trestním řízení), což žalovaný zcela opomíjí.

Trvám na tom, že v situaci, kdy požaduji informace ze své trestní věci, jež je pravomocně ukončena, a kdy jiné trestní řízení již neprobíhá, a můj požadavek je uplatněn v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, nelze se dovolávat výluky dle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) ZoSPI, neboť mnou požadované informace z působnosti povinného subjektu, jejichž poskytnutí mi je odpíráno, zcela zjevně charakter „výlučně vnitřních pokynů a personálních předpisů“ povinného subjektu, jak je specifikuje institut § 11 odst. 1 písm. a) ZoSPI, nemají.

Stran skutečnosti, že jak povinný subjekt, tak žalovaný operují při své rozhodovací činnosti v daném případě termíny „pomocné materiály“, „vnitřní pracovní pomůcky“, „vnitřní pokyny“ uvádím, že podstatné je to, jaký mají mnou požadované informace charakter, a především, jak vznikly. O uvedených kategoriích užitých výrazů obecné závazné právní předpisy (upravující danou oblast – tedy poskytování informací v režimu informačního zákona) nehovoří, proto je jejich užívání správními orgány irelevantní. Podstatné je to, že mnou požadované informace vznikly při činnosti orgánů činných v trestním řízení, jež směřovala externě, mimo ně, a přímo dopadala na moji osobu, a to s důsledky omezení mé

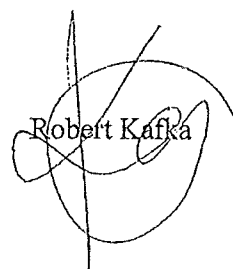
osoby na základních právech a svobodách (např. uvalením vazby). V tomto smyslu požadované informace nelze požadovat za takové, na něž dopadá zákonná výluka ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) ZoSPI. Případné odkazy správních orgánů na nějaké vnitřní pokyny coby interní instrukce povinného subjektu či jiných zainteresovaných složek exekutivy pak jsou zcela nepřípadné, neboť se nelze odkazovat na nějaké směrnice, jež nemají obecnou právní závaznost, v situaci, kdy požadují v režimu informačního zákona, poskytnutí informací, které vznikly při úřední, resp. služební činnosti orgánů činných v trestním řízení zaměřené navenek, o jejichž charakteru nelze s úspěchem tvrdit, v kontextu ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny, že mají toliko interní charakter. Rozdělovat činnost policejních orgánů, činných v trestním řízení (činnost z přípravného trestního řízení), na tu, která je přezkoumatelná, protože policejní orgány samy ji zařadily do tzv. trestních spisů, disponovaných k soudu, a na tu, která přezkoumatelná není, protože samy orgány činné v přípravném trestním řízení se rozhodly ji znepřístupnit s tvrzením, že jde „pouze“ o pracovní pomůcky, resp. pomocné materiály, je nepřípustné, protože to je svévolné, nelegitimní a netransparentní, bez opory v zákoně. Konečně, v rozporu s logickým uvažováním (argumentum per eliminationem) pak je souběžná aplikace ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 6 ZoSPI správními orgány, neboť pokud by se mělo v dané věci jednat výlučně o vnitřní a personální pokyny povinného subjektu, pak by se nemohlo jednat současně o informace, na něž dopadá výluka ve smyslu ustanovení § 11 odst. 6 ZoSPI. Konstrukce právní normy § 11 ZoSPI je strukturována alternativně, nikoliv kumulativně.

K ustanovení § 11 odst. 6 ZoSPI. *NEVA*

Namítám, že žalovaný při posuzování mé žádosti o informace zcela opomněl to, že jsem byl v dané trestní věci zproštěn (rozsudkem soudu první stolice, který byl potvrzen soudem odvolacím) obžaloby s odůvodněním, že jednání, jež mi bylo kladeno za vinu, není trestným činem. Tato skutečnost, dle mého názoru, zcela eliminuje opodstatněnost tvrzení žalovaného (1. odstavec 9. strany rozhodnutí MV-61869-9/KM-2010), cituji : „...poskytnutí těchto materiálů by umožnilo rekonstruovat přesný postup a taktiku policejních orgánů Policie ČR a Celní správy ČR, umožnilo by efektivně se proti němu bránit a tak výrazně snížit schopnost orgánů činných v trestním řízení odhalovat, prověřovat a vyšetřovat obdobnou trestnou činnost.“ o správnosti a zákonnosti aplikace ustanovení § 11 odst. 6 ZoSPI v dané věci, s ohledem na skutkový stav, když o trestné činnosti zde nelze vůbec hovořit. Jestliže jsou soudy a orgány veřejné moci obecně vázány pravomocným výrokiem soudu o tom, že byl spáchán trestný čin, musí to platit i opačně.

Namítám, že pojetí dané věci správními orgány obou stupňů je nesprávné a svojí podstatou protiústavní. Institut § 11 odst. 6 ZoSPI dle mého názoru nelze aplikovat tak, jak to učinil povinný subjekt a žalovaný. Pokud orgány činné v trestním řízení použily a akceptovaly v přípravném trestním řízení jakékoliv postupy (jichž se právě mnou požadované informace týkají), pak byly povinny tak učinit výhradně v souladu se zákonem, nikoliv v rozporu s ním. Pokud byly uplatněny postupy, které byly v souladu se zákonem, pak v situaci, kdy trestní řízení v dané věci již je pravomocně zprošťujícím rozsudkem ukončeno a žádné jiné neprobíhá, není namístě poskytnutí informací odírat s výmluvou na ustanovení § 11 odst. 6 ZoSPI. Nelze presumovat, že taktické, či jiné, např. organizační, postupy orgánů, činných v přípravném trestním řízení, mohou být v souladu s právem utajovány, jen proto, aby se veřejnost neměla možnost dozvědět se, jakých prostředků je policejními orgány užíváno a jakým způsobem je policejními orgány resp. státním zástupcem postupováno – jen proto, aby byly tyto postupy před veřejností utajeny (tam, kde jde o informace, chráněné např. povinností mlčenlivosti z daňového řízení či o osobní údaje jiných osob, lze použít agregovanou formu poskytnutí informací). Obzvláště pak za situace, kdy orgány, činné v přípravném trestním řízení, jak samy prezentují, nezakládají veškeré doklady, v přípravném

řízení vzniklé, do spisového materiálu, který je použit v řízení před soudem a soud tak nemá objektivně možnost bezzbytku posoudit zákonnost postupů, uplatněných v přípravném. Přítomnost záznamů o vytěžování zájmových osob, dokladů o výsleších svědků, bankovní informace, interní komunikace s jinými útvary pátrání Celní správy v předmětných materiálech, dle mého přesvědčení nemůže v dané věci, sama o sobě, založit oprávněnost aplikace výluky dle § 11 odst. 6 ZoSPI. V kontextu výše uvedeného jsem přesvědčen, že není opodstatněný uplatněný závěr žalovaného a povinného subjektu o tom, že pokud by poskytnutí předmětných informací materiálů umožnilo rekonstruovat přesný postup a taktiku policejních orgánů Policie ČR a Celní správy ČR a efektivně se proti němu bránit (což je možné), tak že by to výrazně snížilo schopnost orgánů činných v trestním řízení odhalovat, prověřovat a vyšetřovat trestnou činnost. Je tomu tak proto, že **uplatnění jakékoli legitimní činnosti orgánů činných v trestním řízení v právním státě je konstituováno toliko zákonem a jako takové jej veřejná moc není oprávněna před občanskou veřejností utajovat v případech, kdy již žádné trestní řízení neprobíhá.** Jiná kategorie je pak stav, kdy činnost, uplatněná orgány činnými v trestním řízení, je nelegální a nelegitimní, kterou právě orgány činné v přípravném trestním řízení mají zájem utajovat, zde už vůbec nelze hovořit o oprávněnosti těchto orgánů takové informace zamlčovat. Argumentace správních orgánů, v tomto konkrétním případě uplatněná, by znamenala, že exekutiva (orgány, činné v přípravném trestním řízení) by byla mimo kontrolní mechanismy a kontrolovala by se sama (s vyloučením kontroly ze strany moci soudní a ze strany občanské veřejnosti). To není v právním demokratickém státě přípustné. Má-li být společenská smlouva, již je veřejná moc vázána, legitimní, nelze, stran povinnosti vázanosti veřejné moci zákony, přijmout závěry, zde uplatněné žalovaným. Nic z toho, co v odůvodnění rozhodnutí OKFK-1669/ČJ-2010-200235 uvedl povinný subjekt a v rozhodnutí MV-61869-9/KM-2010 žalovaný, dle mého přesvědčení, není k aplikaci právní normy § 11 odst. 1 písm. a), resp. odst. 6 ZoSPI, příléhavé.

Robert Kafka

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX00J0D3A
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 1914-7/P-2011

Praha 2. března 2011
Počet listů: 7

Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská 18
Hybernská 18
112 21 PRAHA 1

ke sp. zn.: 6 A 245/2010 - 18

Žalobce:

Žalovaný: Ministerstvo vnitra,
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3,
**adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra
právní odbor
pošt. schr. 155/P
140 21 Praha 4**

Žaloba proti rozhodnutí ředitele kanceláře ministra vnitra sp.zn.: MV-61869-9/KM-
2010 ze dne 16.9.2010

Vyjádření žalovaného
k žalobě ze dne 15.11. 2010

Dvojmo

Vzhledem k povaze příloh zasíláme tyto podle ustanovení § 17 zákona
č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované verzi dokumentů, ve znění
pozdějších předpisů, samostatně, v listinné podobě.

Žalobce se žalobou ze dne 15. 11. 2010 domáhá zrušení rozhodnutí ředitele kanceláře ministra vnitra č.j. MV-61869-9/KM-2009 ze dne 16. 9. 2010 a rozhodnutí ředitele Policie České republiky Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen „PČR UOKFK SKPV“) sp.zn.: OKFK-1660/ČJ-2010-200235 ze dne 23. 7. 2010 pro nezákonnost a dále požaduje, aby soud nařídil žalovanému poskytnout žalobci informace, požadované v bodě 1. písemného podání žalobce ze dne 3. 5. 2010.

Žalovaný podává k žalobě následující **vyjádření**.

I.

Žalovaný odkazuje na obsah odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního a druhého stupně. Opětovně uvádíme a rekapitulujeme podstatné náležitosti k předmětné věci.

Žalobce ve své žádosti o informace z 3. 5. 2010 podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, kterou povinný subjekt – orgán prvního stupně, PČR UOKFK SKPV, obdržel dne 5. 5. 2010 žádal poskytnutí následujících informací:

- 1) Seznámení s kompletním spisovým materiálem o 11 svazcích pod značkou 0635/TS-01/06, předaným povinnému subjektu Celním ředitelstvím Hradec Králové, jak je deklarováno v písemnosti Celního ředitelství Hradec Králové č.j.: 9286/06-0601-35 ze dne 6. 6. 2006, jež je založena v trestním spisu povinného subjektu na čísle listu 1881.
- 2) Specifikaci veškerých osob, s výjimkou příslušníků Policie ČR, které nahlížely do trestního spisu vedeného povinným subjektem v předmětné věci ve stadiích prověřování, přípravného řízení, obžaloby a období po vydání zprošťujícího rozsudku až do okamžiku podání této žádosti v trestné věci osoby odvolatele v případě, ukončeném zprošťujícím rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové zn. 6T 1/2008-4175 ze dne 10. 2. 2009. Informace požaduje v následujícím členění ke každé jedné osobě, jež do předmětného spisu nahlížela:
 - identifikaci osoby, nahlízející do trestního spisu vedeného PČR UOKFK SKPV expozitura Hradec Králové (jméno a příjmení),
 - pracovní zařazení resp. zařazení osoby nahlízející do spisu, vedeného PČR UOKFK SKPV expozitura Hradec Králové,
 - důvod a právní titul k nahlížení příslušné osoby (s uvedením konkrétního ustanovení konkrétní závazné právní normy, opravňující dotyčného do předmětného trestního spisu, vedeného PČR UOKFK SKPV expozitura Hradec Králové, nahlížet),

- datum nahlížení do spisu.
- 3) Předání kopie spisového přehledu (soupisu veškerých listin, obsažených v předmětném trestním spise) trestního spisu, vedeného PČR UOKFK SKPV expozitura Hradec Králové ve stádiích prověřování, přípravného řízení, obžaloby a období po vydání zprošťujícího rozsudku až do okamžiku podání této žádosti v trestní věci osoby odvolatele v případě, ukončeném zprošťujícím rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové zn. 6T 1/2008-4175 ze dne 10. 2. 2009.

II.

Na žádost reagoval povinný subjekt tak, že žádost v části pod bodem 2) a 3) odložil v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., což sdělil žalobci dne 10. 5. 2010.

V bodě 1) žádost o informace povinný subjekt odmítl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a vydal dne 18. 5. 2010 pod sp.zn.: OKFK-1669/ČJ-2010-200235 rozhodnutí. Své rozhodnutí odůvodnil s odkazem na ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 8. 6. 2010, které bylo doručeno žalovanému dne 17. 6. 2010. Žalovaný, jako nadřízený věcně příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, na základě odvolání přezkoumal postup povinného subjektu a dne 25. 6. 2010, vydal rozhodnutí. Žalovaný ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, *napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání. Odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu považoval za nedostatečné a nepřezkoumatelné.*

Prvostupňový orgán posléze vydal ve věci nové rozhodnutí sp.zn.: **OKFK-1669-6/ČJ-2010-200235 ze dne 23.7.2010** a opět žádost o poskytnutí informace z 3. 5. 2010 v bodě 1) odmítl v souladu s § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. *Odůvodnění tohoto rozhodnutí obsahuje již popis písemností, které požaduje žalobce a které nelze povinným subjektem poskytnout.*

Žalobce podal proti rozhodnutí opět odvolání ze dne 5. 8. 2010, které žalovaný obdržel 23. 8. 2010. Žádal, aby rozhodnutí prvostupňového orgánu bylo pro nezákonnost zrušeno a aby mu byly informace požadované v bodě 1) žádosti o informace ze dne 3. 5. 2010, zpřístupněny.

Žalovaný znovu jako nadřízený věcně příslušný odvolací orgán podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, na základě odvolání přezkoumal postup povinného subjektu a vydal rozhodnutí **sp.zn.: MV-61869-9/KM-2010 ze dne 16.9.2010**. Žalovaný ve smyslu ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání zamítl a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 23. 7. 2010 potvrdil. **Žalovaný považoval právní názor uvedený v odůvodnění napadeného rozhodnutí orgánu prvního stupně, PČR ÚOKFK SKPV, za správný a nepřihlédl k námitkám odvolatele.**

K obsahu žaloby žalovaný sděluje, že se jedná ze strany žalobce o stejnou argumentaci již obsaženou v podaných odvoláních, kdy tvrdí, že argumentace, uplatněná v předmětné věci žalovaným je právně irelevantní a rozhodnutí jsou vydána v přímém rozporu s ustanovením čl. 2 odst. 2 (**Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví**) a čl. 17 odst. 1 (**Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny**) Listiny základních práv a svobod. **Žalovaný proto trvá na odůvodnění obou svých rozhodnutí.**

III.

K námitce žalobce uvedené v žalobě, že nelze užít odkaz na usnesení Ústavního soudu zn. ÚS 54/05, neboť se týká jiné odlišné situace, a to probíhajícího trestního řízení, přičemž jeho se týkající trestní řízení již bylo ukončeno, což žalovaný zcela opomíjí. Tento argument použil žalovaný podpůrně a přestože se usnesení vztahuje na probíhající trestní řízení, lze jej analogicky aplikovat i na řízení ukončené, neboť trestní spisy jsou trestními spisy, jak v probíhajícím, tak v ukončeném trestním řízení.

Dále žalobce namítá, že jím požadované informace nelze považovat za výlučně vnitřní pokyny a personální předpisy povinného subjektu ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Jde o to, jaký mají písemnosti charakter a především, jak vznikly. Podstatné je, že vznikly při činnosti orgánů činných v trestním řízení, jež směřovala externě, mimo ně, a přímo dopadala na jeho osobu, a to s důsledky omezení jeho osoby na základních právech a svobodách. Případné odkazy správních orgánů na nějaké vnitřní pokyny coby interní instrukce povinného subjektu jsou zcela nepřipadné. Rozdělovat činnost policejních orgánů činných v trestním řízení, na tu, která je přezkoumatelná, protože policejní orgány ji samy zařadily do tzv. trestních spisů, disponovaných k soudu, a na tu, která přezkoumatelná není, protože samy orgány činné v přípravném trestním řízení se rozhodly ji znepřístupnit s tvrzením, že jde „pouze“ o pracovní pomůcky, je nepřipustné, protože je svévolné, nelegitimní a netransparentní, bez opory v zákoně. Nelogická je také souběžná aplikace ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a také jeho

odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Nelze, aby se v dané věci současně jednalo o interní předpisy a o informace, na něž dopadá výluka ve smyslu § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Žalobce uvádí, že konstrukce právní normy § 11 zákona č. 106/1999 Sb. je strukturována alternativně, nikoliv kumulativně.

Žalovaný trvá na svém stanovisku, že jde o tzv. pomocné materiály nemající v žádném směru vliv na konečné rozhodování orgánů činných v trestním řízení v dané věci a nejedná se o důkazy, které by byly součástí spisu, na jehož základě bylo ve věci rozhodnuto. Podle § 157 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“), státní zástupce a policejní orgán jsou povinni organizovat svou činnost tak, aby účinně přispívali k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání. Státní zástupce může uložit policejnímu orgánu provedení takových úkonů, které je tento orgán oprávněn provést a jichž je třeba k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele. Dále je oprávněn od policejního orgánu vyžadovat spisy, včetně spisů v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumenty, atd. Státní zastupitelství je v trestním řízení jediným dozorcím orgánem. Z toho lze zcela jednoznačně dovodit, že se fakticky jedná v rámci specifík trestního řízení o, svého druhu, vztah nadřízenosti a podřízenosti. Pokyny a instrukce, které v rámci takového vztahu, v konkrétním případě, udílí státní zastupitelství policii tak mají, per analogiam, charakter vnitřních pokynů ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Z hlediska jejich povahy a obsahu je však třeba na pokyny státního zástupce vůči policejnímu orgánu nahlížet analogicky jako na ony vnitřní pokyny ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. (viz. rozhodnutí MS Praha č.j. 5 Ca 134/2007-36).

Písemnosti, které žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., požaduje ze spisu obsahují, jak je uvedeno shora i korespondenci se státním zastupitelstvím. Při akceptování námítky žalobce, že se jedná, pokud jde o státní zastupitelství a policii, ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., i v tomto případě o dva povinné subjekty, bylo by možno zvažovat, opět analogicky, použití § 11 odst. 3, zákona č. 106/1999 Sb., neboť požadovaná korespondence neobsahuje informace vzniklé pouze činností povinného subjektu při plnění jeho úkolů, ale především a hlavně informace získané od jiného subjektu, přičemž je nelze oddělit.

Požadované informace mají interní charakter, jsou ukládány v pomocném spisu, který není předkládán soudu, nemohou sloužit jako důkaz a nemají na rozhodování soudu žádný vliv.

Je pravdou, že trestní řízení, kterého se požadované písemnosti týkají, je již ukončeno, jak opakovaně tvrdí žalobce, avšak je potřeba zdůraznit, že tyto písemnosti jsou obsahem pomocných materiálů, které nejsou součástí trestního spisu, u nichž má povinný subjekt podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., možnost uvážit, zda tyto informace poskytne či nikoliv a v odst. 6 stejného ustanovení je jasně stanoveno, že informace takového charakteru neposkytne.

Žalovaný má také za to, že lze použít k odmítnutí poskytnutí informací několik důvodů daných zákonem č. 106/1999 Sb., především uvedených v § 11 tohoto zákona. Požadovaná informace může naplňovat svým charakterem několik důvodů odmítnutí a proto lze aplikovat v případě odmítnutí i několik ustanovení zákona č. 106/1999 Sb.

K námitce žalobce ohledně užívání termínu „vnitřní pracovní pomůcky“ či jiných slovních spojení povinným subjektem s tím, že podle něj není důležitý použitý termín, ale charakter informace, může žalovaný jen uvést, že sám žalobce ve svém odvolání na tuto skutečnost poukazoval, a proto se žalovaný s jeho námitkou musel vypořádat v odůvodnění svého rozhodnutí. Povinný subjekt pouze užil jiného slovního spojení na místo pojmu „vnitřní pokyny“, což nemá v žádném případě vliv na užití § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. pro odmítnutí poskytnutí informace.

Žalobce ohledně užití ustanovení § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. pro částečné odmítnutí žádosti o poskytnutí informací uvádí, že je to svou podstatou protiústavní. Opakuje, že postupy orgánů činných v trestním řízení mohou být utajovány jen proto, aby se veřejnost neměla možnost dozvědět se, jakých prostředků je policejními orgány užíváno a jakým způsobem je policejními orgány, resp. státním zástupcem postupováno. Výsledky šetření Celní správy ČR uváděné v předmětných materiálech nemohou v dané věci, samy o sobě, založit oprávněnost aplikace výluky dle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Podle žalobce nelze souhlasit se závěry žalovaného a povinného subjektu o tom, že poskytnutí předmětných informací by umožnilo rekonstruovat přesný postup a taktiku Policie ČR a Celní správy ČR a efektivně se proti němu bránit, tak že by to snížilo výrazně schopnost orgánů činných v trestním řízení odhalovat, prověřovat a vyšetřovat trestnou činnost. Argumentace správních orgánů, v tomto konkrétním případě uplatněná, by podle něj znamenala, že exekutiva (orgány činné v trestním řízení) by byla mimo kontrolní mechanismy a kontrolovala by se sama, což není v právním demokratickém státě přípustné.

Žalovaný může k tomuto pouze zopakovat, že požadované písemnosti jsou vedeny v tzv. pomocných materiálech trestního spisu, neobsahují důkazy použitelné v trestním řízení, ale jejich obsah má přímou souvislost s postupem orgánů Celní správy ČR v trestním řízení a proto by jejich poskytnutí mohlo ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení (Policie ČR i Celní správy ČR) plnit úkoly dané zákonem, zejména předcházet, odhalovat, vyhledávat a stíhat trestnou činnost s ohledem na taktiku vedeného prověřování a vyšetřování. V této části je proto nezbytné omezit právo na informace ve smyslu § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. Zákon o svobodném přístupu k informacím novelou č. 284/2008 Sb. s účinností od 1. 1. 2009 právě v tomto ustanovení výslovně pamatuje na ty případy, kdy je třeba

omezit právo na poskytnutí informace s cílem zabránit narušení plnění úkolů orgánů činných v trestním řízení.

Žalobcem požadovaný materiál, tedy 11 svazků předaných Celním ředitelstvím v Hradci Králové povinnému subjektu, povinný subjekt po převzetí zpracoval a rozdělil jej. Část materiálů zařadil do dvou trestních spisů vedených ve věci žalobce, a tento se s nimi seznámil v průběhu trestního řízení. Ostatní materiály založil, do tzv. pomocných spisů. Ve své původní podobě tedy 11 spisů již fyzicky neexistuje. Povinný subjekt ve svém rozhodnutí popsal, jak požadované materiály vznikly; že je vytvořilo Celní ředitelství Hradec Králové v postavení policejního orgánů při plnění úkolů podle trestního řádu, charakterizoval i obsah písemností.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti nelze označit rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2010 za nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť obsahuje veškeré zákonné náležitosti s podrobným odůvodněním, včetně úvah, kterými se správní orgán řídil při výkladu právních předpisů v souvislosti s vypořádáním právních stanovisek a námitek účastníků.

Důkaz: Originál správního spisu orgánu prvního stupně sp.zn.: OKFK-1669/ČJ-2010-200235.

Originál správního spisu odvolacího orgánu sp.zn.: MV-61869/KM-2010.

IV.

Podle právního názoru žalovaného **žalobce neprokázal, že napadená rozhodnutí jsou nezákonná. Rozhodnutí nejsou vydána v rozporu se zákony ani s ustanovením čl. 2 odst. 2 a čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.**

V.

Žalovaný nevznáší námitku podjatosti soudců.

VI.

Z důvodů výše uvedených žalovaný **navrhuje**, aby správní soud žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu **zamítl**.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka právního odboru
podepsáno elektronicky

Vyřizuje: JUDr. Drahomíra Uherová
tel. č.: 974 816 743
e-mail: uherova@mvcrcz

Stamp: OKFK-1669/ČJ-2010-200235
Stamp: MV-61869/KM-2010
Date: 4.3.2011
Signature: JUDr. Drahomíra Uherová

